

Shof'tim Isaiah 51:12-52:12

God consoles the people

I, I am He who comforts you! What ails you that you fear Man who must die, Mortals who fare like grass? You have forgotten the LORD your Maker, Who stretched out the skies and made firm the earth! And you live all day in constant dread Because of the rage of an oppressor 'ho is aiming to cut [you] down. Yet of what account is the rage of an oppressor? Quickly the crouching one is freed; 'e is not cut down and slain, and he shall not want for food. For I the LORD your God— Who stir up the sea into roaring waves, Whose name is LORD of Hosts— Have put My words in your mouth and sheltered you with My hand; I, who planted the skies and made firm the earth, have said to Zion: You are My people!

(יב) אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְנַחֲמֶכֶם מִי אֶת וְתִירָאִי מֵאֲנוּשׁ יְמוֹת וּמִבֶּן אָדָם חֲצִיר יִנָּתֵן. (יג) וְתִשְׁכַּח יְיָ עֲשֶׂךָ נוֹטָה שָׁמַיִם וַיִּסַּד אֶרֶץ וְתִפְחַד תִּמְיֵד כָּל הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמְּצִיק כְּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהִשְׁחִית וְאִיָּה חֲמַת הַמְּצִיק. (יד) מִהֵרָ צֵעָה לְהַפְתִּיחַ וְלֹא יְמוֹת לִשְׁחַת וְלֹא יְחֹסֵר לְחִמּוֹ. (טו) וְאֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ רִגַע הַיָּמִים יִהְיֶמוּ גְלִיָּי יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. (טז) וְאֲשֶׁם דְּבַרִּי בְּפִיךָ וּבְצִלַּי יְדֵי כְּפִיִּתֶיךָ לְנוֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עִמִּי אֲתָה.

Jerusalem's distress

Rouse, rouse yourself! Arise, O Jerusalem, you who from the LORD's hand Have drunk the cup of His wrath, you who have drained to the dregs the bowl, the cup of reeling! She has none to guide her of all the sons she bore; None takes her by the hand, of all the sons she reared. These two things have befallen you: Wrack and ruin—who can console you? Famine and sword—how shall I comfort you? Your sons lie in a swoon at the corner of every street— Like an antelope caught in a net— Drunk with the wrath of the LORD, With the rebuke of your God.

(יז) הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שְׁתִּית מִיַּד יְיָ אֶת כּוֹס חֲמַתּוֹ אֶת קִבְעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה שְׁתִּית מְצִית. (יח) אֵין מְנַהֵל לָהּ מִכָּל בָּנִים יְלֵדָה וְאֵין מְחַזֵּיק בְּיָדָהּ מִכָּל בָּנִים גְּדֵלָה. (יט) שְׁתִּים הִנֵּה קָרְאֲתֶיךָ מִי יְנוּד לָךְ הַשֵּׁד וְהַשֶּׁבֶר וְהָרַעֵב וְהַחֲרֹב מִי אֲנַחֲמָה. (כ) בְּנִיךָ עֲלָפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת כְּתוּא מִכְמָר הַמְּלֵאִים חֲמַת יְיָ גִּעְרַת אֱלֹהֶיךָ.

Promise of salvation and retribution

Therefore, listen to this, unhappy one, Who are drunk, but not with wine! Thus said the LORD, your Lord, Your God who champions His people: Herewith I take from your hand the cup of reeling, the bowl, the cup of My wrath; You shall never drink it again. I will put it in the hands of your tormentors, who have commanded you, "Get down, that we may walk over you"— So that you made your back like the ground, Like a street for passersby.

(כא) לָכֵן שִׁמְעִי נָא זֹאת עַנְיָה וְשִׁכַּרְת וְלֹא מִיַּיִן. (כב) כֹּה אָמַר אֲדַבְּרֶיךָ יְיָ וְאֱלֹהֶיךָ יְרִיב עִמּוֹ הִנֵּה לְקַחְתִּי מִיָּדְךָ אֶת כּוֹס הַתְּרַעְלָה אֶת קִבְעַת כּוֹס חֲמַתִּי לֹא תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָהּ עוֹד. (כג) וְשִׁמְתִּיהָ בְּיַד מוֹגִיָּה אֲשֶׁר אָמְרוּ לְנוֹפֵשֶׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבְרָה וְתִשְׁמִי כְּאֶרֶץ גּוֹר וְכַחוּץ לְעַבְרִים.

The Redemption

<p>Awake, awake, O Zion! Clothe yourself in splendor; Put on your robes of majesty, Jerusalem, holy city! For the uncircumcised and the unclean shall never enter you again. Arise, shake off the dust, sit [on your throne], Jerusalem! Loose the bonds from your neck, O captive one, Fair Zion! For thus said the LORD: You were sold for no price and shall be redeemed without money.</p>	<p>(א) עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי עֲזָה צִיּוֹן לְבָשִׁי בְּגְדֵי תִפְאָרְתִּי יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבֹא בָךְ עוֹד עֵרֶל וְטָמֵא. (ב) הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם [הַתְּפַתְחִי] מוֹסְרֵי צַוְאָרְךָ שְׁבִיָּה בֵּת צִיּוֹן. (ג) כִּי כֹה אָמַר יְיָ חֲנָם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְּכֶסֶף תִּגְאָלוּ.</p>
--	--

[עוֹרֵי צִיּוֹן \(zemereshet.co.il\)](http://zemereshet.co.il)

God “suffers” too

<p>For thus said the Lord GOD: Of old, My people went down To Egypt to sojourn there; But Assyria has robbed them, Giving nothing in return. What therefore do I gain here? —declares the LORD— For My people has been carried off for nothing, their mockers howl —declares the LORD— and constantly, unceasingly, My name is reviled. Assuredly, My people shall learn My name, Assuredly [they shall learn] on that day That I, the One who promised, am now at hand.</p>	<p>(ד) כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי ה' מִצְרַיִם יָרַד עַמִּי בְּרֵאשִׁיטָה לְגוֹר שָׁם וְאַשּׁוּר בְּאֶפְסוֹ עֲשָׂקוֹ. (ה) וְעַתָּה מַה לִּי פֹה נָאִם יְיָ כִּי לָקַח עַמִּי חֲנָם מִשְׁלוֹ יְהִלִּילוּ נָאִם יְיָ וְתַמִּיד כָּל הַיּוֹם שְׁמִי מִנְאָץ. (ו) לָכֵן יָדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בְּיוֹם הַהוּא כִּי אֲנִי הוּא הַמְּדַבֵּר הַנְּבִי.</p>
--	---

Harbinger of Redemption

<p>How welcome on the mountain are the footsteps of the herald announcing happiness, heralding good fortune, announcing victory, telling Zion, “Your God is King!” Hark! Your watchmen raise their voices, as one they shout for joy; for every eye shall behold The LORD’s return to Zion.</p>	<p>(ז) מַה נְאוֹו עַל הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מְשֻׁמֵּעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מְשֻׁמֵּעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיהָ. (ח) קוֹל צְפִיָּה נִשְׂאוּ קוֹל יְחַדּוּ יְרַנְּנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ בְּשׁוֹב יְיָ צִיּוֹן.</p>
---	---

Jerusalem: Consoled and Redeemed

<p>Raise a shout together, O ruins of Jerusalem! For the LORD will comfort His people, will redeem Jerusalem. The LORD will bare His holy arm in the sight of all the nations, and the very ends of earth shall see the victory of our God. Turn, turn away, touch naught unclean as you depart from there; keep pure, as you go forth from there, you who bear the vessels of the LORD! For you will not depart in haste, nor will you leave in flight; For</p>	<p>(ט) פָּצְחוּ רַנְּנוּ יְחַדּוּ חֲרָבוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי נָחַם יְיָ עַמּוֹ גְּאָל יְרוּשָׁלַם. (י) חֲשַׁף יְיָ אֶת זְרוּעַ קֹדֶשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ. (יא) סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אֶל תִּגְעוּ צְאוּ מִתּוֹכָה הַבְּרוּ נִשְׂאֵי כָּלִי</p>
--	--

the LORD is marching **before you**, The God of Israel is your **rear guard**.

י"י. (יב) כִּי לֹא בְחֶפְזוֹן תֵּצְאוּ
וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי הִלֵּךְ לְפָנֵיכֶם
י"י וּמֵאַסְפְּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

What was in the "Cup of Wrath"? Wine. Why Wine?

במדבר פרשת שלח פרק טו

(א) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל אֶרֶץ מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם: (ג) וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לִיקֹנֶק עֲלֶיהָ אוֹ זָבַח לְפָלֵא נָדָר אוֹ בְנִדְבָה אוֹ בְּמַעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחֹחַ לִיקֹנֶק מִן הַבֶּקֶר אוֹ מִן הַצֹּאן: (ד) וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב קֶרֶבֶן לִיקֹנֶק מִנְחָה סֵלֶת עֶשְׂרוֹן בְּלוּל בְּרִבְעֵית הַהֵין שֶׁמֶן: (ה) וַיִּין לְנֹסֶה רְבִיעֵית הַהֵין תַּעֲשֶׂה עַל הָעֵלֶה אוֹ לְזָבַח לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד: (ו) אוֹ לְאִיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֵלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרִים בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשִׁית הַהֵין: (ז) וַיִּין לְנֹסֶה שְׁלִשִׁית הַהֵין תִּקְרִיב רִיחַ נִיחֹחַ לִיקֹנֶק: (ח) וְכִי תַעֲשֶׂה בֶן בֶּקֶר עֲלֶיהָ אוֹ זָבַח לְפָלֵא נָדָר אוֹ שְׁלָמִים לִיקֹנֶק: (ט) וְהַקְרִיב עַל בֶּן הַבֶּקֶר מִנְחָה סֵלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים בְּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הַהֵין: (י) וַיִּין תִּקְרִיב לְנֹסֶה חֲצִי הַהֵין אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִיקֹנֶק:

שופטים פרק ט

“Once the trees went to anoint a king over themselves. They said to the **olive** tree, ‘Reign over us.’ But the olive tree replied, ‘Have I, through whom God and men are honored, stopped yielding my rich **oil**, that I should go and wave above the trees?’ So the trees said to the **fig** tree, ‘You come and reign over us.’ But the fig tree replied, ‘Have I stopped yielding my **sweetness**, my delicious fruit, that I should go and wave above the trees?’ So the trees said to the **vine**, ‘You come and reign over us.’ But the vine replied, ‘Have I stopped yielding my **new wine**, which gladdens God and men, that I should go and wave above the trees?’

(ח) הַלֹּחֵף הִלְכוּ הָעֵצִים לְמִשַּׁח עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לְזֵית מְלוּכָה מְלָכָה עָלֵינוּ: (ט) וַיֹּאמֶר לָהֶם הַזֵּית הַחֲדָלְתִּי אֶת דִּשְׁנֵי אֲשֶׁר בִּי יִכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְתִּי לְנוּעַ עַל הָעֵצִים: (י) וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לְתַאֲנָה לְכִי אֶת מְלָכִי עָלֵינוּ: (יא) וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתַּאֲנָה הַחֲדָלְתִּי אֶת מִתְקִי וְאֶת תְּנוּבָתִי הַטּוֹבָה וְהִלְכְתִּי לְנוּעַ עַל הָעֵצִים: (יב) וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לְגַפְּנִי לְכִי אֶת מְלוּכִי מְלָכִי עָלֵינוּ: (יג) וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגַּפֵּן הַחֲדָלְתִּי אֶת תִּירוּשֵׁי הַמִּשְׁמַח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְתִּי לְנוּעַ עַל הָעֵצִים:

ירמיהו פרק טז

For thus said the LORD: Do not enter a house of **mourning**, do not go to **lament** and to **condole** with them; for I have withdrawn My favor from that people —declares the LORD— My kindness and compassion. Great and small alike shall **die** in this land, they shall **not be buried**; men shall **not lament** them, **nor gash and tonsure** themselves for them. They shall **not break bread** for a mourner to comfort him for a bereavement, **nor offer one a cup of consolation** For the loss of his father or mother. **Not shall you enter a house of feasting**, to sit down with them to eat and drink. For thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: I am going to banish from

(ה) כִּי כֹה אָמַר יְקֹנֶק אֶל תְּבֹאוּ בֵּית מִרְזָח וְאֶל תִּלְוֶה לְסִפּוֹד וְאֶל תִּנּוּ לָהֶם כִּי אֲסַפְתִּי אֶת שְׁלוֹמִי מֵאֵת הָעַם הַזֶּה נָאִם יְקֹנֶק אֶת הַחֶסֶד וְאֶת הָרַחֲמִים: (ו) וַיִּמְתּוּ גְדֹלִים וְקִטְנִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת לֹא יִקְבְּרוּ וְלֹא יִסְפְּדוּ לָהֶם וְלֹא יִתְגַּדְּדוּ וְלֹא יִקְרַח לָהֶם: (ז) וְלֹא יִפְרְסוּ לָהֶם עַל אֲבָל לְנַחֲמוֹ עַל מֵת וְלֹא יִשְׁקוּ אוֹתָם כּוֹס תְּנַחוּמִים עַל אֲבִיו וְעַל אִמּוֹ: (ח) וּבֵית מִשְׁתֵּה לֹא תָבֹאוּ לְשִׁבֵּת אוֹתָם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת: ט (ט) כִּי כֹה אָמַר יְקֹנֶק צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מִשְׁבִּית מִן

this place, in your days and before your eyes, the sound of mirth and gladness, the voice of bridegroom and bride.

הַמְקוֹם הַזֶּה לְעֵינֵיכֶם וּבִימֵיכֶם קוֹל שְׁשׂוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כַּלָּה:

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת תולדות

(י) ילמדנו רבינו מי שטעם טעם שמן כיצד צריך לברך? כך שנו רבותינו: הטועם טעם שמן מברך **בורא פרי העץ**. אמר רבי יוסי בר זביד: ומתניתא אמרה חוץ מן היין, שעל היין מברך **בורא פרי הגפן**. ומה ראה היין שתהא ברכתו משונה מכל המשקין? שהיה מתנסך על גבי המזבח. ולא עוד, אלא שהוא גרם ליעקב ליטול את הברכות. בשעה ששלח יצחק את עשו לצוד ציד שיאכילנו, נאמר לרבקה ברוח הקודש, שנאמר "ורבקה שומעת בדבר יצחק אל עשו." "ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי וגו' לך נא אל הצאן וגו'."

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מג עמוד א

Again, what of R. Hiyya b. Ashi's dictum in R. Hisda's name; When one is led out to execution, he is given a goblet of wine containing a grain of frankincense, in order to benumb his senses, for it is written, "Give strong drink unto him that is ready to perish, and wine unto the bitter in soul" (Proverbs 31:6). And it has also been taught; The noble women in Jerusalem used to donate and bring it. If these did not donate it, who provided it? As for that, it is certainly logical that it should be provided out of the public [funds]: Since it is written. 'Give', [the implication is] of what is theirs.

ותו, הא דאמר רב חייא בר רב אשי אמר רב חסדא: היוצא ליהרג משקין אותו קורט של לבונה בכוס של יין כדי שתטרף דעתו, שנאמר גתנו שכר לאובד ויין למרי נפש. ותניא: נשים יקרות שבירושלים היו מתנדבות ומביאות אותן. לא התנדבו נשים יקרות, משל מי? - הא ודאי מסתברא משל צבור, כיון דכתיב תנו - מדידהו.

ספר מורה הנבוכים חלק ג פרק מח

The object of Nazaritism (Num. vi.) is obvious. It keeps away from wine that has ruined people in ancient and modern times. "Many strong men have been slain by it" (Prov. 27:26). "But they also have erred through wine. . . . the priest and the prophet" (Isa. 28:7). In the law about the Nazarite we notice even the prohibition, "he shall eat nothing that is made of the vine tree" (Num. 6:4), as an additional precaution, implying the lesson that man must take of wine only as much as is absolutely necessary. For he who abstains from drinking it is called "holy"; his sanctity is made equal to that of the high-priest, in not being allowed to defile himself even to his father, to his mother, and the like. This honor is given him because he abstains from wine.

וטעם נזירות מבואר מאד, והוא הפרישות מן היין אשר הפסיד מן הראשונים והאחרונים רבים "ועצומים כל הרוגיו", "וגם אלה ביין שגו." ובא מדין הנזירות מה שתראה מאיסור "כל אשר יעשה מגפן היין", להרחקה יתירה עד שיספיק לאדם ממנו הדבר הצריך. כי הנשמר ממנו נקרא קדוש, והושם במדרגת כהן גדול בקדושה, עד שלא יטמא אפילו לאביו ולאמו כמוהו. זאת הגדולה מפני שפירש מן היין:

Why the cup?

תהלים פרק עה

<p>For God it is who gives judgment; He brings down one man, He lifts up another. There is a cup in the LORD's hand with foaming wine fully mixed; from this He pours; all the wicked of the earth drink, draining it to the very dregs.</p>	<p>(ח) כִּי אֱלֹהִים שִׁפְטוּ זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים: (ט) כִּי כֹס בְּיַד יְקֻקַּךְ וַיִּין חֲמַר מְלֵא מִסָּה וַיִּגַּר מִזֶּה אֶה שְׁמֵרִיהַ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כָל רָשָׁעֵי אֶרֶץ:</p>
---	---

תהלים פרק טז

<p>The LORD is my allotted share and portion; You control my fate.</p>	<p>(ה) יְקֻקַּךְ מִנְתְּ חֲלָקִי וְכֹסִי אֶתְּהַ תּוֹמִיךָ גִּרְלִי:</p>
---	--

תהלים פרק יא

<p>He will rain down upon the wicked blazing coals and sulfur; a scorching wind shall be their lot.</p>	<p>(ו) יִמְטֵר עַל רָשָׁעִים פְּחִים אֵשׁ וְגִפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מִנְתְּ כֹסֶם:</p>
--	--

ירמיהו פרק כה

<p>For thus said the LORD, the God of Israel, to me: “Take from My hand this cup of wine—of wrath—and make all the nations to whom I send you drink of it. Let them drink and retch and act crazy, because of the sword that I am sending among them.” So I took the cup from the hand of the LORD and gave drink to all the nations to whom the LORD had sent me: Jerusalem and the towns of Judah, and its kings and officials, to make them a desolate ruin, an object of hissing and a curse—as is now the case; Pharaoh king of Egypt, his courtiers, his officials, and all his people; all the kings of the north, whether far from or close to each other—all the royal lands which are on the earth. And last of all, the king of Sheshach shall drink. Say to them: “Thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: Drink and get drunk and vomit, fall and never rise again, because of the sword that I send among you.” And if they refuse to take the cup from your hand and drink, say to them, “Thus said the LORD of Hosts: You must drink! If I am bringing the punishment first on the city that bears</p>	<p>(טו) כִּי כֹה אָמַר יְקֻקַּךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת כֹּס הַיַּיִן הַחֲמָה הַזֹּאת מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָהּ אֶתְּהַ כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלַח אֹתָהּ אֵלֵיהֶם: (טז) וְשִׁתּוּ וְהִתְגַּעְשׂוּ וְהִתְהַלְלוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלַח בֵּינְתֶם: (יז) וְאָקַח אֶת הַכֹּס מִיַּד יְקֻקַּךְ וְאִשְׁקָה אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שֹׁלַחְנִי יְקֻקַּךְ אֵלֵיהֶם: (יח) אֶת יְרוּשָׁלַם וְאֶת עִירֵי יְהוּדָה וְאֶת מְלֻכְיָהּ אֶת שָׂרֵיהַ לְתֵת אֶתְּהַ לְחֶרֶב לְשִׁמָּה לְשַׂרְקָה וְלִקְלָלָה כִּי־וַיִּזְכֹּר: (יט) אֶת פְּרַעְהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאֶת עֲבָדָיו וְאֶת שָׂרָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ: (כ) וְאֶת כָּל מְלֻכֵי הַצִּפּוֹן הַקְּרֹבִים וְהַרְחֻקִים אִישׁ אֶל אַחִיו וְאֶת כָּל הַמְּמַלְכוֹת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְיִמְלֹךְ שִׁשַׁךְ יִשְׁתֶּה אַחֲרֵיהֶם: (כז) וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְקֻקַּךְ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁתּוּ וְשִׁכְרוּ וְקִיּוּ וְנִפְּלוּ וְלֹא תִקְוּמוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלַח בֵּינְכֶם: (כח) וְהָיָה כִּי יִמְאֲנוּ לְקַחַת הַכֹּס מִיָּדְךָ לְשִׁתּוֹת</p>
---	--

My name, do you expect to go unpunished? You will not go unpunished, for I am summoning the **sword** against all the inhabitants of the earth—declares the LORD of Hosts.”

וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְקֹוֹק צְבָאוֹת
שְׁתוּ תִשְׁתּוּ: (כט) כִּי הִנֵּה בֹעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׁמִי עָלָיָה אֲנִי מַחֵל לְהִרְעֵ
וְאַתֶּם הַנִּזְקָה תִּנְקוּ לֹא תִנְקוּ כִּי חֲרָב
אֲנִי קָרָא עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם יְקֹוֹק
צְבָאוֹת: